

Μιχάλης Γ. Μείμαρης, «Δύο εποχές σε μία τρίτη»

Από τις εκδόσεις Νεφέλη κυκλοφορήθηκε πρόσφατα τόμος με αυτοβιογραφικά πεζογραφήματα του καθηγητή Μιχάλη Μείμαρη. Το βιβλίο, που τιτλοφορείται «Δύο εποχές σε μία τρίτη», περιλαμβάνει 18 διηγήματα, στα οποία ο συγγραφέας αφηγείται χαρακτηριστικές ιστορίες όχι μόνο από την παιδική και εφηβική του ηλικία, αλλά και από τα χρόνια των σπουδών του στο Παρίσι καθώς και τα πρώτα επαγγελματικά του βήματα. Φιλτραρισμένα μέσα από το πρίσμα του χρόνου που έχει παρέλθει τα γεγονότα αποκτούν μια υπαρξιακή διεισδυτικότητα.

Έτσι, αν και το βιβλίο είναι σπονδυλωτό, μπορεί να λειτουργεί ως ενιαία καταγραφή και συνολική τοποθέτηση του συγγραφέα απέναντι στη ζωή. Και ήδη από τις πρώτες σελίδες του βιβλίου, καθίσταται προφανές στους αναγνώστες –και ιδιαίτερα σε όσους γνωρίζουν έστω και λίγο τον καθηγητή Μείμαρη– ότι μέρος του τρόπου που προσεγγίζει τη ζωή βασίζεται πρώτιστα σε μια χιουμοριστική (καυστική για τους άλλους, σαρκαστική για τον εαυτό του, πρόσχαρη για τους γύρω του) ενατένιση του βίου. Ο συγγραφέας έχει εύστοχα επιλέξει διάσπαρτα στιγμιότυπα, χρωματίζοντάς τα με εύθυμους τόνους που συχνά μεταλλάσσονται σε καυστικούς, όχι τόσο για να κοινοποιήσει βιώματα, αλλά για να μεταδώσει μάλλον στον επαρκή αναγνώστη μέρος της "θυμοσοφίας" του.

Παράλληλα επιτυγχάνει και κάτι άλλο, εξίσου σημαντικό: μέσα από την εξιστόρηση των προσωπικών του βιωμάτων, ανακαλούνται συνειρμικά στη μνήμη του αναγνώστη αντίστοιχες δικές του καταστάσεις, ξεχασμένες, που αρχικά ίσως δεν είχαν αξιολογηθεί όπως θα έπρεπε, αλλά που αποδεικνύονται τόσο καταλυτικές όσο και οι μεγάλες στιγμές τής ζωής.

Έτσι, ο αναγνώστης, ακολουθώντας τα βήματα του συγγραφέα και τις αναμνήσεις του, οδηγείται –σταδιακά και αβίαστα– σε ένα ταξίδι στο δικό του παρελθόν και σε μιας μορφής συνειδητοποίηση. Το μήνυμα του Μείμαρη είναι ξεκάθαρο: μέσα από την καθημερινότητά της ζωής και όχι μόνο από τις εξάρσεις της μπορεί κανείς να αισθανθεί, να προσδιορίσει, να στοχαστεί και να μεταβολίσει.

